

சொருபானந்த பொருளாகிய உபநிடதம்

உ
கணபதி துணை

சொருபானந்தப்பொருளாகிய

உபநிடதம்

மூலமுமுரையும்

இவை

யாழ்ப்பணத்து நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலரவர்கள்

சிதம்பர சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலத்

தருமபரிபாலகர்

G. சுப்பிரமணியம் J.P. அவர்களால்

சென்னப்பட்டணம்

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விக்ருதிஸ் ஆவணிம்

1950

விலை அண் 0 2 0

உ
கணபதி துணை

உபநிடதம்

மூலமுமுரையும்

பாயிரம்.

விநாயக வணக்கம்.

1. மெய்யுடைய அடியார்மேல் விருப்புடையான்
கற்பூர விளக்கு போல் என்
பொய்யுடைய அருள் போதப் பொருளுடையான்
அருளுடையான் பொறி யைந்தாலும்
மையுடைய மனத்தாலும் மயக்குடையான்
மதங்களைத் தாமதங்களாக்குங்
கையுடைய முகமுடையான் அகமுடையான்
தனை கருத்தில் இருத்தல் செய்வாம்.

இதன் பொருள். சத்தியத்தையுடைய அடியார் மேல் விருப்பத்தையுடைய வன். கருப்பூர தீபம் போல் எனது பொய்யுடைந்து போக அருளிய போதமாகிய பொருளையுடையவன் அருளையுடையவன் பஞ்சேந்திரயங்களாலும் இருளையுடைய மனத்தாலும் மயக்குடையவர் மதங்களைத் தாம் கெடுதல் செய்விக்கும் கையை யுடைத்தாகிய முகத்தையுடையவன், எல்லாருள்ளத்தையும் தனக்கிருபிடமாக வுடையவன் எனபடுகின்ற கணேசனைக் கருத்தினிடத்திலிருத்துவாம். (1)

குரு வணக்கம்

2. நான் இவன் தான் அவன் என்றே நவன்றறியாதே
யுழன்ற நாயினேற்கு
தான் மரு நிலையிது வேதாந்த வுபசாந்தமிது
தானே தானா
மோன மொழி யிதுவென நான் மறையின்
உபநிடத மொழி முடிவு காட்டு
ஞானகுரு தேசனை நாவகத்தும்
பாவகத்து நவிறு வாமே.

சொருபானந்த பொருளாகிய உபநிடதம்

இதன் பொருள். நான் இவன் தான் அவன் என்கின்ற கற்பனையைச் சொல்லி அறியாது அலைந்து திரிந்த அடியேனுக்கு தானாய் அமருகின்ற நிலை இதுவென்றும். வேதாந்தவுபசாந்தம் இதுவென்றும், தானே தன்மயமாகும் மௌனவசனம் இதுவென்றும் நான்கு வேதங்களிலும் சொல்லப்பட்ட உபநிஷத் வாக்கியங்களது முடிவைக் காட்டிய ஞானகுருதேசிகனை நாவினிடத்தும் பாவினிடத்தும் துதிப்போம். (2)

அவையடக்கம்

3. ஓதும் சுருதிகள் நான்கினும் உபநிடதம்
எண்ணன்கினும் உரைகள் தோய்ந்து
போத மொரு வேதாந்த சொருபானந்தப்
பெயரைப் புனைந்த நூலின்
நீதி பெரியோர் உரைப்ப அதனை அன்பு
ஒன்றில்லாத நெஞ்சினால் யான்
ஆதரவு கொடு பிதற்றி எனது அறியாமையையும்
வெளி யாக்கினேனே.

இதன் பொருள். அத்தியானஞ் செய்யப்பட்ட வேதங்கள் நான்கிலும் உண்டான உபநிடத்து முப்பத்திரண்டிலுமுள்ள பொருள்களை தோய்ந்து வந்த ஒப்பற்ற வேத முடிவான சொருபானந்தமென்னும் பெயரை தரித்த வடமொடி ஞானநூலினது மகிமையை மகத்துக்கள் சொல்ல அதனைப் பக்தி யொன்றும் இல்லாத மனதினாலே யான் ஆதரவு கொண்டு தமிழ் பாடலாக இந்நூலைச் சொல்லி எனது அறியாமையை வெளிச் செய்தேன். (3)

பாயிரமுற்றிற்று.

நூல்

ஞான சாதன நிலை

1. பொன்போல் இலங்கு மனம் சஞ்சலத்தால் குரங்காம்
புத்தி விசாரித்தறியும் பொலிவதனால் அரவாம்
தன் போல விலை எழலால் அகங்கார மதமாம்தனை
நிகரஞ் சித்தமொரு தன்மையினால் நாயாம்
மின் போலுஞ் சலன மனம் அசையாமல் நிறுத்தி
விசாரிக்கும் புத்தியினை மெய்பொருட்பால் விடுத்து
வன்போடு வரும் அகங்காரத்தினையும் கடிந்தால்
வைத்த விடத்திலிருந்து சித்த மகத்துவமுந் தருமே.

சொருபானந்த பொருளாகிய உபநிடதம்

இதன் பொருள். இச்சாசொருபமயிருக்கின்ற பொன்போலப் பிரகாசிக்கின்ற மனமானது சஞ்சல வியாபாரத்தால் குரங்கு போல் வதாகும். புத்தியானது சகலத்தையும் விசாரித்து அறிகின்ற பொலிவை யுடைமையால் கண்ணே செவியாகச் சகல மந்திரங்களையும் அறிகிற பாம்பு போல் வதாகும். சிதாபாச சொருபமாயிருக்கின்ற அகங்காரமானது தனக்கு சமானமில்லை யென்று செருக்குற்று நிற்கையால் மதத்தினால் தன்னை மறந்திருக்கின்ற யானை போல்வதாகும் நிகிருஷ்ட விசயத்திலே தனக்கு தானே ஒப்பாயிருக்கின்ற சித்தமானது விசய வாசனையை ஏகாக்ரம் செய்கிற தன்மையால் கஞ்சி வார்க்கிறவன் பிறவே திரிகிற நாய் போல் வதாகும். ஆகையால் மின்னல் போலத் தோன்றி மறைகின்ற மனத்தை சலனப்படாமல் நிறுத்தி விசாரணை செய்கின்ற புத்தியை தானே தானாயிருக்கின்ற அறிவுடனே கூட்டி வலிமையோடு எழுகின்ற அகங்காரத்தையும் கொன்றால் சித்தமானது வாசனாகூடமாய்ப் புத்திக்கு சாக்ஷியான சைதன்னியத்தை பிரகாசிக்கப் பண்ணும். (1)

இதனை இஃது அறியுமென்றல்.

2. சத்த முதல் ஐந்தினையும் பொறிகள் அறியும்
பொறிகள் தம்மைத் தானு
யொத்த கரணமதறியும் கரணத்தை
யறியுமுயிரைத் தானு
நித்திய மாயிருந் தறியும் சாட்சி
அகண்டாகார நீங்கி மேலா
இத்தினையும் பகுத்தறியும் அறிவு
வடிவாயிருப்பது இயல் பதாமே

இதன் பொருள். சத்தமாதியாகிய நாமரூபத்து மக விசயங்களைச் சுரோத்ராதி களான ஞானேந்திரியங்கள் அறியும். அந்த ஞானேந்திரியங்களை தானுயொத்திருக் கின்ற அந்தக் கரண மறியும், அந்த அந்தக்கரணத்தை சீவனறியும் அந்தச் சீவனைச் சீவ சாட்சி அழிவின்றி யிருந்து அறியும், அகண்டாகார விருத்தி நீங்கி மேலாய் இவைகளை யெல்லாம் அறியு மறிவே சொருப சுபாவமாம்.

விஷய முதல் சாக்ஷி வரை ஒன்றையொன்று அறியுமாறு கூறியது. (2)

அறிபொருள் அறியப்படும் பொருள்களினியல்பு.

3. விடைய மறிந்திடும் பொறிகள் விடய மாமோ
மிக்க பொறி யறிகரணம் பொறிகளாமோ
வடைய வறி சீவன் அந்தக் கரணமாமோ
அதனை அறிந்திடுஞ் சாட்சி சீவனாமோ
தடையற வொன்றினை ஒன்று அறியும் மேலாஞ்

சொருபானந்த பொருளாகிய உபநிடதம்

சாட்சியை யொன்ற லறியத் தகுமோ
யிடையற வொன்றும் இலகுமெனில் அதனைக்
காண்டாற் கேதுண்டோ மதுவாகியிருந்து காணே.

இதன் பொருள். கடாதிகளைப் பார்த்து அறிகின்ற இந்திரியங்கள் கடாதிகளாகா வாம். இந்திரியத் துவாரத்தாற் புறப்பட்டுக் கடத்தைத் தோற்றுவிக்கின்ற அந்த கரணம் இந்திரியமாக மாட்டாது. அவ்வந்தகரணத்தை அறிகின்ற சீவன் அந்த கரண மாகாது. சீவனை அறிகின்ற சீவ சாட்சி சீவனாகாது. தடை இல்லாத ஒன்றனை ஒன்று அறியும். இவற்றுக் கெல்லாம் மேலான இந்த சாட்சியே சைதன்னிய மாத்திரமாயி ருந்தால் அதனை அறிய வேறொரு அறிவில்லாத படியினாலும் இந்திரிய கோசரமா யிருக்கும் பிரபஞ்ச மெல்லாம் சைதன்னிய விவர்த்த மாகையாலும் அந்த சைதன்னி யத்தை அறிவதற்கு வேறொன்றற்கு கூடுமோ? இடையறமல் ஒன்றாய் விளங்குமெ னில் அதனை அறிதற்கு உள்ளது யாது? ஆதலால் ததாகாரமாயிருந்து அதனை அறிக.

விஷய முதல் சாக்ஷி வரைக்கும் ஒன்றையொன்று அறியுமிடத்து அறியும் பொருள் அறியப்படும் பொருளாகாது என்பது கூறியது. (3)

விருத்தி ஞானத்திரய வியல்பு

4. மேய மனோவிருத்தி யகண்டாகார விருத்தி விவேக
விருத்தி யொடிவையே விருத்திகண் மூன்றாகும்
மாய மனோவிருத்தி விடயாஞ்ஞானம் போக்கி யவ்
விடய ந்தோற்றுவிக்கும் அகண்டமெனும் விருத்தி
தூய சிதஞ் ஞானத்தை போக்கி யச்சாட்சியையே
தோற்றுவிக்கும் விவேக விருத்தியுமகண்டாஞ் ஞானம்
போயிடச் சீவன் சாட்சி பூரணமே தானும் போத நிலை
பொருந்துமென புகன்றிடு நான் மறையே.

(இதன் பொருள்.) மனோ விருத்தி, அகண்டாகார விருத்தி, விவேக விருத்தி என விருத்தி மூன்றாகும். இவைகளின் மனோ விருத்தி ஞானமானது கடாதி விசயத்தை மறைத்திருந்த அஞ்ஞானத்தைப் போக்கி சீவனுக்கு அவற்றை தோன்றச் செய்யும் அகண்டாகார விருத்தி ஞானமானது கூடஸ்தரை மறைத்திருந்த அஞ்ஞானத்தை போக்கிக் கூடஸ்தரை தோன்றச் செய்யும். விவேக விருத்தி ஞானமானது சொரூப வியாபகத்தை மறைத்திருந்த அஞ்ஞானத்தை போக்கி கூடஸ்தரையும் வியாபக சைதன்னியத்தையும் ஏகமாக்கித் தானும் அந்த அறிவினிடத் தடங்கிப் பிரபஞ்சத் தோற்றரவையும் சின்மாத்திர மாக்குமென்று நான்கு வேதங்களும் சொல்லும்.

விருத்தி ஞானத் திரய ஞானத்தால் அஞ்ஞான நிவிர்த்தியும் சொரூபத் தோற்றமும் கூறியது. (4)

ஞானி அஞ்ஞானி விருத்தி நிலைமை

5. மிக்க பராதீனர்கள் உலகமெலாம் அதில்
விருப்பு வெறுப்பு பற்றேர்கள்
ஒக்க மனோ விருத்தி யனு மாத்திரமோ
வறிவகண்ட சொருபமாகும்
அக்கதிகள் டேராதோ ரறிவு அணுவாம்
மனோ விருத்தி யகண்ட மாகத்
தக்க பிராரத்தவ சத்தவராகிப்
பிறந்திறந்து தளர்கின்றாரே.

(இதன் பொருள்.) அஞ்ஞானத்துக்கு உள்ளானவர்களே உலகம் எங்கும் உள்ளார். அந்த உலகத்தில் விருப்பு வெறுப்பு அற்றேரது மனோ விருத்தி அணு மாத்திரமாக அறிவு அகண்டாகார சொருபமாயிருக்கும். அப்படி சொருப விசாரணை பண்ணாத அஞ்ஞானிகள் அறிவு அணுவாக மனோ விருத்தி அகண்டமாக பெற்றுத் தமக்குத் தக்க பிராரத்த வசத்தராய்ச் சனன மரணத்தில் அழுந்தி வருந்துகிறார். (5)

உபரதி வைராக்ய ஞானபலம்

6. தோற்று முபரதி வைராக்ய ஞான மூன்றிவைகள்
தொழிற் பட்டாருள்
ஏற்று முபரதி யுடையோர் பிரமாதி பதமடைவர்
இக லோகத்தில்
போற்றும் வைராக்கியத்திற்கும் அப்பதமுண்டாம்
ஞானம் பொருந்தி னோர்க்கு
சாற்றறிய தனி முக்தி சரீராந்தத்தென
வுரைப்பர் தகைமை யோரே.

(இதன் பொருள்.) முக்தி யடைவோர்க்கு உண்டாவன உபரதி வைராக்யம் ஞானம் என மூன்றும். இவற்றுள் பெண்டு பிள்ளை பண்டு பதார்த்தங்களிலே யான் எனது என்கின்ற அபிமானம் நீக்கினதற்கு உபரதி என்று பெயர். ஒருவருக்கு ஞான வைராக்யம் இல்லாமல் உபரதி மாத்திரம் உண்டானால் அவர் சரீராந்தத்தில் பிரம லோகாதி பதங்களை அடைவர். அந்த பிரமாதி பததிருணீகாரமே வைராக்யம். ஒருவருக்கு ஞான உபரதி இல்லாமல் வைராக்ய மாத்திர முண்டானாலும் ஞான மில்லாமல் உபரதி வைராக்யம் உண்டானாலும் அவருக்கு இகலோகத்திலே புகழ்ச்சியும் சரீராந்தத்தில் பரத்திலே பிரம்ம லோகாதியம் உண்டாம். ஆத்தும சொருபத்தை அறிவதே ஞானம். சமஸ்கார பலத்தினால் ஒருவருக்கு ஞான வைராக்ய உபரதி மூன்றுங் கூடியிருக்கும். ஒருவருக்கு உபரதியும் ஞானமுங் கூடியிருக்கும். ஒருவருக்கு வைராக்கியமும் ஞானமுங் கூடியிருக்கும். ஒருவருக்கு

சொருபானந்த பொருளாகிய உபநிடதம்

வைராக்கியமும் உபரதியுமில்லாமல் ஞானமாத்ரம் பொருந்தியிருக்கும். ஆகிலும் அவர்க்கு இவ்வாறென்று வாயாலள விட்டுச் சொல்லக் கூடாததாகிய ஒப்பற்ற மோட்சம் உண்டாமென்று ஆத்ம விசாரம் பொருந்தினவர்கள் சொல்வார்கள். (6)

திரிபுடி இயல்பு

7. மெய் வாய் கண்ணோடு மூக்குச் செவியால்
உண்பது விடயம், விடயம் யாவும்
மை வாயி லரவென வுற்றுணர் தன் மனோ
விருத்தி யவை யறிவதாகிப்
பொய் வாயின் செயல்கள் எல்லாந்தனதாய்
நின்றிடல் சீவ போதம் வேறாய்த்
தை வாய் வெண்பிறை போலத் திரிபுடிக்கு
சம சாட்சி தானே தானும்.

(இதன் பொருள்.) சுரோத்திராதியாகிய ஞானேந்திரியங்களினால் அனுபவிக்க படுவது விசயம். அவ் விசயங்களினத்தையும் அவ்விந்திரியங்களை யுற்று ஐந்தலை நாகம் போல அறிவது மனோ விருத்தி ஞானம். அவைகளை யறிந்து மனத்தோடுங் கூடி இந்திரிய செயலினத்தையும் தனதாகப் பாவிப்பது சிதாபாசன். இவைகளின் வேறாய்த் தை மாதத்தில் தோன்றிய வெள்ளிய சந்திரப்பிறை போலச் சமனாய் இந்த திரிபுடியை நிருவிகாரமாயிருந்து அறியுஞ் சாட்சி தானே தானாகி விளங்கும்.

காண்பான், காட்சி, காட்சிபொருள் என்னுந் திரிபுடியும் அதன் சாட்சியும் கூறினது. (7)

அஞ்ஞானாதிகள் இயல்பு

8. ஓதரிய அஞ்ஞானந்தனை யறியா உணர்வு
விதற் கோருறுதி மூலம்
மாதன் மனோ விருத்தி விடைய அஞ்ஞானங்களை
யகற்றியொளிதனை யறியு மகண்டாகாரங்
காதலினால் அருளிய சற்குரு வருளாற்
பெறு மகண்டா காரமாகுஞ்
சாதகமே தானாகி யிருப்பதே தது
சொருப சாட்சி யாமே.

(இதன் பொருள்.) ஓதுதற்கரிய அஞ்ஞானமாவது தன்னையறியாத சீவ வறிவு. இந்த அறிவை நித்தியம் பண்ணுவதற்கு முக்கிய காரணம் மனோ விருத்தி யாம். அந்த அஞ்ஞான மனோ விருத்திகளை நீக்கி சாட்சியாயிருந்த கூடஸ்த சைதன்னியத்தை யறிவது அகண்டாகார விருத்தி ஞானம். அன்பினால் அருள்

சொருபானந்த பொருளாகிய உபநிடதம்

செய்யப்பட்ட சற்குரு கிருபையினால் பெறப்பட்ட இந்த அகண்டாகார விருத்திக்கு சாதக மாயிருந்த அறிவது எது? அதுவே சொருப சாக்ஷியாகும்.

அஞ்ஞானம், மனோவிருத்தி, அகண்டாகார விருத்தி, சொருப சாட்சி இவை களினியல்பு கூறினது. (8)

விருத்தியும் சீவனும் விபுவாதல்

9. விருத்தியும் சீவனும் விடயத்தினை பார்ர்கிற்பெரிதாம்
விருத்தியின் ஞானம் விடயாஞ்ஞானத்தை யகற்றில்
விருத்தியும் சீவனும் விடயாகார மதாமது போல்
விருத்தியுஞ் சீவனும் சத்தாகாரமதா யமைந்தால்
விருத்திய சீவன் விடையத்தை அறியும் சாட்சி
வேந்தன் அசையாதிருந்து மேன்மை பெறும் திரம் போல்
விருத்தி விடயந் சீவன் சாட்சி யிவை தோன்று போல
விபு ஆவன் ஞானியென விளம்பும் உபநிடதம்.

(இதன் பொருள்.) விருத்தியும் சீவனும் விசயத்தினைப் பார்க்கிலும் வியாபகமாகும் எங்ஙனமெனில் விருத்தி ஞானமானது கடாதி விசய வஞ்ஞானத்தை போக்கினால் அப்போது விருத்தியும் சீவனும் விசயாகாரமாம். அது போலவே விருத்தியும் சீவனும் அகண்டாகார ஞானத்தினால் சீவ சாட்சியாயிருக்கின்ற கூடஸ்தரை மறைத்திருந்த அஞ்ஞானத்தைப் போக்கி அந்த கூடஸ்த தரிசனம் பண்ணி ததாகாரமானால் விவகார தசையிலே அரசனானவன் தன்னிலையிலிருந்து கொண்டு தேச சமாசாரங்களை எல்லாமறிந்து மேன்மையை பெறுகின்ற திறமை போல விருத்தியையும் சீவனையும் விசயங்களையும் சாட்சியாய் நின்று அறிவன் இப்படிப்பட்ட ஞானியானவன் இந்த திரிபுடியும் சாட்சியும் தோன்றாத பரிபூரண சொருபத்தைப் பார்த்து அதுவாவன் என வேதாந்தம் சொல்லும்.

விருத்தியும் சீவனும் எந்த விடயத்தைப் பார்த்தாலும் அது வாகையாலே சின்மாத்திரமான விபுவைப் பார்த்தாலும் அதுவாவன் என்பதனைக் கூறியது. (9)

விஷய முதற் சாக்ஷிவரையில் ஒன்றுக்கொன்று விசேடமாமாறு.

10. போற்றிய விந்திரியமின்றி விடயமெலாந் தோன்று
பொறிகள் ஐந்துங் காரணமின்றி பொலிவோடு தோன்றுவால்
சாற்று கரணமுஞ் சீவனின்றி யக்கால் தோன்றுசாட்சி
யன்றிச் சீவனிலை தானுணர்வு தோன்றுது,
ஆற்றலினு விந்திரியங்கள் விடயமட்டு மறிவு மவ்விரண்டுந்

சொருபானந்த பொருளாகிய உபநிடதம்

கரண மறிந்திடும் அவை முன்றினையும்
தோற்றமொரு சீவனறி வறுமவை நான்கினையும்
தெளிந்தறியுஞ் சாட்சி யதீதப் பொருளா மிதுவே.

(இதன் பொருள்.) போற்றப்படுகின்ற ஞானேந்திரியங்களில்லாமல் விசயங்கள் அனைத்தும் தோன்றுவாம். அந்தக்கரண மில்லாமல் அவ்விந்திரியங்களனைத்தையும் தோன்றுவாம். சீவனில்லாமல் அந்த கரணம் தோன்றுது. சீவ சாட்சி இல்லாமல் சீவனிலையினுணர்ச்சி தோன்றுது ஆகையால் இந்திரியங்கள் விசய மட்டுக்கு மறியும். அறிந்திடும் அந்த விசயேந்திரிய கரணங்களைத் தெளிவோடு சிவனறியும். இவை நான்கினையும் சீவ சாட்சி தெளிந்து அறியும் இந்த சாட்சி சைதன்னியமே அதீதப் பொருளாம்.

(10)

அவஸ்தாத்திரய சாக்ஷி.

11. கற்பனை செய் யவத்தைகள் முன்றினுக்குஞ் சாட்சி
கலந்தொரு தன்மையின இலகுஞ் சாட்சி கூறிற்
சிற் பரவுஞ் சாக்கிரத்தில் சாட்சி தானே சட
சாட்சியாயிருக்கும் தியக்கமான
சொற்பனத்தில் மனோ விருத்தி தனக்கே சாட்சி
சூனியமாம் சுழுத்தியிலஞ்ஞான மான
வற்ப நெறியானந்த மதற்கே சாட்சி யனைத்
தினுமில் வாறிருந் தோர்ந் தறியுங் காணே.

(இதன் பொருள்.) கற்பனையாயிருக்கும் சரீரத் திரயத்தைப் பற்றிய அவஸ்தா த்திரயத்திற்குச் சாட்சியானது பொருந்தியும் பொருந்தாமலுமிருக்கும் அனுபவங் கூற வேண்டில் சித்து விலாசமாயிருக்கும் சாக்கிரத்திலே சாட்சியானது தப்தாய பிண்டம் போலத் துவம் அகம் என்கிற சீவாத்தும் பக்ஷமாகியும் நிருவிகாரத்தினால் சரீர சாட்சியாகியு மிருக்கும் இந்தச் சாக்கிரத்து வாசனமயமாகிய சொப்பனாவஸ் தையில் கமல பத்திரோகதம் போல் அந்தராத்ம பக்ஷமாகியும் நிருவிகாரத்தினால் மனோவிருத்திக்குச் சாட்சியாகவும் இருக்கும் இந்தச் சொப்பன சாக்கிர பிரபஞ்ச மெல்லாவற்றிற்கும் பீஜமாகியும் அப்பிரபஞ்சத் தோற்றாவற்றிருக்கிற சுழுத்தி யவஸ்தையிலே லோக விவகாரத்திற்கு சூரியன் போல பரமாத்தும் பக்ஷமாகியும் நிருவிகாரத்தால் அஞ்ஞான ரூபமான அற்ப நெறியால் வருகின்ற ஆனந்தத்திற்குச் சாட்சியாயிருக்கும் இம் முன்றிலும் இப்படி இருந்தறியும்.

(11)

விருத்தி ஞானத் திரயத்தால் அஞ்ஞானத்திரய நிவிர்த்தி

12. அரிய விருத்திகண் முன்றலகலு மஞ்ஞானங்
இளின்னம் ஆய்ந்து கூறிற்
தெரியு மனோ விருத்தியினால் விடயாஞ்ஞானங்கள்

சொருபானந்த பொருளாகிய உபநிடதம்

எல்லாஞ் சிதையு மேலாய்ப்
பிரிவில கண்டாகார விருத்தியிற் சாட்சியை
யறியா பெந்த நீங்கு
முரிய விவேக விருத்தி யகண்டாகாரமுங்
கடந்தங் கொன்ற மன்றே.

(இதன் பொருள்.) அரிதாகிய விருத்தி திரிபுடியினால் அஞ்ஞான நிவிர்த்திய் யாகும் இன்னம் ஆராய்ந்து சொல்லில் தெரிகின்ற மனோ விருத்தி ஞானத்தினால் விசயாஞ் ஞானங்களெல்லாம் அழிந்து போகும். இதற்கு மேற்பட்டுப் பிரிவில்லாத அகண்டாகார விருத்தி ஞானத்தால் கூடஸ்தரை அறியாதபடி மறைத்திருந்த அஞ்ஞானம் நீங்கும் முத்தியை தருதற்குரிய விவேக விருத்தி ஞானம் அகண்டாகார விருத்தியும் சீவனும் சீவ சாட்சியுமாகிய இம் மூன்றையுஞ் சுத்த சைதன்னிய மாக்கித் தானும் ததாகாரமாம்.

(12)

தத்துவோற்பத்தி லயக்கிரமம்

13. பேசரிய பரத்தினால் ஆரோபமதாம் மூலப்பிருகிருதி
தோன்றும் இதில் சாத்திக மாயை
ஈசனில் தோன்றும் இராசத மவித்தை சீவனில்
தோன்றும் தாமதத் தாவரணம் விட்சேப மதாம்
சூசக விட்சேபமதிற் சூக்கும பூதமாம் சூக்கவுடல்
இரு குணத்தால் தோன்றிடும் தாமதத்தின்
மாசில் பஞ்சி கரணமதாய் ஐம்பூத வடிவாயதில்
தூலசடந் தோன்று மனைத்து மிவ்வாறடங்கும் தானே.

(இதன் பொருள்.) அவாங் மனோ கோசரமாயிருக்கின்ற பிரமத்தினிடத்தில் விவர்த்தமாக இரச்சுவில் சர்ப்பத்துவம் போல் மூலப் பிரகிருதி என்கின்ற ஒரு சக்தி தோன்றும் இந்த சக்திக்கு விகிர்தமான சத்துவம் ரஜசு, தமசு என மூன்று குணமுண்டு. இவற்றுள் சத்துவ குணத்திற்கு மாயையென்றும் ஈசுர காரண சரீரம் என்றும் பெயர் இந்த மாயையில் சைதன்னிய பிரதி பிம்பமாகிய ஈசுவரன் தோன்றுவான். இவனுக்குச் சர்வக் குணென்றும் இந்த ஈசுவரன் சத்துவத்தில் சத்துவம், சத்துவத்தில் ரஜசு, சத்துவத்தில் தமசாகிய மூன்று குணத்திலும் பிரதி பிம்பித்து முத்தொழிலும் நடத்துகையால் பிரம்மா, விஷ்ணு, ருத்திரனென்று பேருண்டாயிற்று. ரசோ குணத்திற்கு அவித்தையென்றும் சீவ காரண சரீரமென்றும் பெயர். இந்த அவித்தைகளின் சைதன்னிய பிரதி பிம்பமான சீவர்கள் தோன்று வார்கள். இச் சீவர்களுக்கு கிஞ்சிஞ்ஞன் சிதாபாசன் என்றும் பெயர். சீவன் ரஜசில் சத்துவம், ரஜசில் ரஜசு, ரஜசில் தமசு என்கின்ற மூன்று குணங்களினால் பிரதி பிம்பிக்கையால் தத்துவ ஞானியென்றும், காம குரோத னென்றும், சோம்பு நித்தி ரையுனயவ னென்றும் பெயர் பெறுவன். தமோ குணத்தில் ஆவரணம், விட்சேபம் என்றிரண்டு சக்திகளுண்டாம் இவற்றுள் ஆவரண சத்தியானது ஈசுவரனுக்கும் சீவன் முத்தருக்குஞ் தவிர மற்ற சீவருக்கெல்லாம் சரீரத்திரய சாட்சி சைதன்னியங்களை

ஒன்றற்கொன்று பேதந் தெரிய வொட்டாமல் மறைக்கும். இந்த ஆவரணம் சற்குடு கடாட்சத்தினால் நீங்கினதே முக்தி விட்சேப சக்தியினிடத்தில் அபஞ்சி கிருத முக்குண சூட்சும பூதங்கள் தாமதத்தின் முக்குணத்துடனே பிறக்கும். இந்த பஞ்ச பூதங்களின் தாமத சத்துவகுண முற்பாதியிலே சமட்டி வியட்டி ரூபமாக உண்டானது. அந்த கரணம் - 5. பிற்பாதியில் வியட்டி ரூபமாக உண்டானது சுரோத்ரா திகளான ஞானேந்திரியம் - 5. தாமத குண ரசோகுண முற்பாதியில் சமட்டி வியட்டி ரூபமாக உண்டானவைகள் பிராணாதி வாயுக்கள் - 5. பிற்பாதியில் வியட்டி ரூபமாக உண்டானவைகள் வாக்காதியான கன்மேந்திரியம் - 5. இந்த சாத்துவிகத்தினாலும், ராசதத்தினாலும், சூக்கும சரீரம் என்று சொல்லப்படும். இவ் விறுபது தத்துவங்களும் உண்டாம் சீவர்களும் அநேகரான படியால் இந்த சூட்சும சரீரமும் அநேக மாயி ருக்கும். சூட்சும பஞ்ச பூதத்தில் தாமத குணத்தில் பஞ்சீகிருத தூல பஞ்ச பூதங்களு ண்டாம் இந்த பூதத்தினின்றும் ஆறு தத்துவமாய் நால் வகை பிறப்பாய் மூவகை சாதியாயிருக்கின்ற தூல சரீரங்கள் தோன்றும். இப்படி தோன்றிய தூல சரீரமான அன்னமய கோச தத்துவம் - 6, சூட்சும சரீர தத்துவம் - 20, பூதம் - 5 மாயை, அவித்தை, ஈசுவரன், சீவன், பிரமம் - 5 ஆக தத்துவம் - 36. இந்த முப்பத்தாறில் அநாதியாயிருக்கின்ற பிரம்மம் நீங்கலாக கற்பிதமாயிருக்கின்ற தத்துவம் - 35ம் பிரகிருதியில் தோன்றின படியே சகலமும் பிரகிருதியிலொடுங்கி பிரகிருதியும் பிரமத்தி லொடுங்கும்.

(13)

பிரகிருதி முதலியவற்றி னிவிர்த்தி.

14. பகர் வரிய முத்ற் பொருளின் விவர்த்தமதா மூலப்பகுதி
யிந்த உலக மெய்யாப் பார்த்திடு தன் மாயை
யக முடலென்றிருப்பதுவே யவித்தை தத்துவங்கள்
அனைத்தையும் தான் என மறைப்பது ஆவரணம் விடய
சுக விருத்தி விட்சேப மிவைகளைந்து மடவே தொலைதல்
பரி பூரணத்தால் சோதனைத் தற்பதத்தால்
மிக வுணருஞ் தொம்பதத்தாற் தத்துவ ஞானத்தால்
விதேக முத்தி யதனாலும் விடப்படுதல் வீடாம்.

(இதன் பொருள்.) சொல்லுதற் கரிதாகிய அதிட்டான சைதன்னியத்திலே விவர்த்தமாக ஏக தேசத்திலுண்டாய் தனக்கு அதிட்டான சைதன்னியமாகிய பிரமத்தை தானே பிரபஞ்சமாக தோற்றுவிப்பது பிரகிருதி, இந்த நாம ரூபாத் மகமான பிரபஞ்சத்தைச் சத்திய புத்தி பண்ணுவது மாயை சரீரத்திரயத்தையும் தான் என பண்ணுவது அவித்தை. இருபத்தொன்பது தத்துவத்திற்கும் பேதந் தெரிய வொட்டாமல் தானென்னும்படி மறைப்பது ஆவரணம் விசய சுகத்தை இச்சித்து எழும்பின விருத்தி விட்சேபம் இவையைந்தும் முறையில் யதார்த்தமாக பரிபூரண ஞானத்தினால் பிரகிருதியும் தற்பத சோதனையில் அதிஷ்டான சைதன்னிய ஞானத்தி மாயையும் துவம்பத சோதனையில் சீவசாட்சியை யறிதலால் அவித்தையும், தத்துவ

விசாரணையால் ஆவரணமும் விதேக கைவல்யத்தால் விட்சேபமும் தொலையும் இவ்வைந்தாலும் விடப்படுவதே வீடாம். (14)

பிரம சப்தாவஸ்தை

15. சோதி தானாயிருந்தாற் பிரம மதா மாயை
யிலே தோய்தல் ஈசன்
காதல வித்தையிற் கூடிற் சீவனும் பிரமாதா
கரணந் தோய்ந்தன்
மேதகு மித்தியஞ் சேர்ந்தாற் பிரமாண மறியாத
விடயத் தெய்தல்
யாததுவே பிரமேய மறிவதிற் போந்தால்
பல மேழவதிதை கூடும்.

(இதன் பொருள்.) சுவயம் பிரகாசமாயிருக்கின்ற சைதன்னியம் நிருபாதிக மாயிருந்தால் பிரமமென்று பெயர், மாயையால் பிரதி பலித்ததால் ஈசுவரன் என்று பெயர் இச்சா மயமாகிய அவித்தையில் பிரதிபலித்ததால் சீவனென்று பெயர். கரண சபளிதமானால் பிரமாதா என்று பெயர். மேம்பாட்டினையுடைய இந்திரிய சபளிதமா னால் பிரமாணமென்று பெயர். பரோட்ச விசயங்களில் கூடல் பிரமேயமென்று பெயர். பிரத்தியட்ச விசயத்துடனே கூடல் பலம் என்று பெயர். இப்படிச் சைதன்னிய மொன்றே ஏழாவஸ்தா நாமங்களை பெறும். (15)

அஷ்ட பிரமாணம்

16. உற்றெதிரே காண்டல் பிரத்தியட்ச மனுமான மோங்கு
புகை கண்டு நெருப்புண்டெனவே உணர்தன்
மற்றுவமை மறை பசுபோலெனல் சத்தம் பெரியோர்
வாய்ச்சொல் அருத்தாபத்தி மதத்த வுடலதனா
லற்ற வுப வாசியொளித் துண்பான் என்று ணர்தல்
லபாவ முன்பினிடையொரு காலத்து மிலை யென்றா
னற்றிய விம் மரத்தினிற் பேயுண்டெனல் ஐதீக
நாட்டுதலே சம்பவம் ப்ரமாணம் எட்டா நவினும்.

(இதன் பொருள்.) எதிராக கட முதலியவற்றை உற்று காண்பது பிரத்தியட்சப் பிரமாணம். இது சந்தேகப் பிரத்தியட்சம் விபரீத பிரத்தியட்சம். யதார்த்த பிரத்தி யட்சம் என மூன்று வகைப்படும். கட்டையை கண்டு கள்ளனோ தறியோ வென்பது சந்தேக பிரத்தியட்சம் கட்டையை கள்ளனென்று நிச்சயிப்பது விபரீதப் பிரத்திய ட்சம், கட்டையை கட்டை யென்றறிவது யதார்த்தப் பிரத்தியட்சம். அனுமானப் பிரமாணமாவது புகையைக் கண்டு நெருப்புண்டென்று நிச்சயிப்பது இது பிரதிக்கினை. ஏது திருட்டாந்தம் என்னும் மூன்றையுங் கொண்டிருக்கும் அவைகளில் அக்கினை

யுடைத்தென்பது பிரதிக்கினை தூமமுள்ளதாமென்பதே ஏது மகாசைம் போல என்பதே திருட்டாந்தம் பசுப்போலிருக்கும் மறையென்பது உவமான பிரமாணம். சத்த பிரமாணமாவது உண்மையை சொல்லுகின்ற பெரியோர்களது வாய்ச்சொல். அருத்தாபத்தி பிரமாணம் நித்திய வுபவாசி யென்று யிருக்கின்றவனுடைய தேக பீனத்துவத்தினால் ஏகாந்தத்தில் புசிப்பானென்றறி. அபாவப் பிரமாணமாவது பிராகபாவம், பிரத்யுவம் ஸாபாவம், அன்னி யோன்னியா பாவம், அத்தியந்தா பாவம் என நான்கு பேதமாயிருக்கும். இவைகளில் குயவன் திரிகை மண்ணைப் பார்த்து இதில் கட முன்னில்லை யென்பது பிராகபாவம். உண்டான கடம் பின்னில்லை என்பது பிரத்யுவம்ஸாபாவம். கடத்தில் படமும் படத்தில் கடமுமில்லை யென்பது அன்னியோன்னிய பாவம். ககரோ விந்தம் ஒரு காலுமில்லை யென்பது அத்தியந்தா பாவம். இந்த மரத்தினில் பேயுண்டென்று கர்ண மூலமாய் வழங்குவது ஐதிகப் பிரமாணம். ஒன்றுண்டானால் பத்து நூறு ஆயிரம் உண்டாமென்பது சம்பவ பிரமாணம். இங்ஙனம் பிரமாணங்கள் எட்டென்று சொல்லப்படும். (16)

சீவ சப்தாவஸ்தை

17. மன்னிய தோரஞ் ஞானந்தனை யறியாதது
மறைப் பாவரண மாகும்
பன்னிய விட்சேப மெனதெனல் ஆப்த
வாக்கியமே பரோட்ச ஞானந்
தன்னிலை தானானதுவே யபரோட்சங்
கண்டதொடு சந்தோடத்தி
னந் நிலையே துக்கம் போலற் போய் ஆனந்த
மடைவதுமே ழுவத்தை பேறும்.

(இதன் பொருள்.) நீ சொன்ன வர்த்தம் நானறியேன் என்பதே அஞ்ஞானம். இது அஞ்ஞானமென்றால் நீ சொன்ன வர்த்தம் அறியேன் என்கிற அறிவு வர வேது வில்லை. இது அறிவு தானென்றால் நான் அறியேன் என்கின்ற மயக்கம் வர ஏதுவில்லை. இந்த அருத்தா பத்தி பிரமாண சித்தமாய்த் தன்னை மறைக்கின்றதே நிலை பெற்ற அஞ்ஞானம் இருபத்தொன்பது தத்துவத்தையும் ஒன்றுக்கொன்று பேதந் தெரிய வொட்டாமல் மறைத்திருப்பதே ஆவரணம் சரீராதிப் பிரபஞ்ச வாசனை பண்ணின விருத்தியே விட்சேபம் சற்கரும பரிபாகத்தினால் சொர்க்காதி லோகம் போல பிரம்மம் ஒன்றுண்டு என்னும் ஆப்த வாக்கிய நிச்சய புத்தியே பரோட்ச ஞானம். சற்கரும பரிபாகத்தினாலும் குரு கட்டாட்சத்தினாலும் கால பரி பாகத்தினாலும் பரோட்சமாக கேட்கப்பட்ட பிரம்ம சைதன்னியமே தானானது அபரோட்ச ஞானம் ஏகதேசமாகிய சீவாவஸ்தையில் சனன மரண சம்சாரத் துக்கமெல்லாம் தன்னுடையதல்ல என்பதே துக்க நிவிர்த்தி. அந்த துக்கம் தோன்றாத ஆனந்தமே தடையற்றவா னந்தம் ஆகிய இவைகள் ஏழா வஸ்தையாம்.

அஞ்ஞானம், ஆவரணம், விட்சேபம், பரோக்ஷ ஞானம், அபரோக்ஷ ஞானம், சோக நிவர்த்தி, தரையற்ற வானந்தம் என்னும் ஏழுவஸ்தைக்கும் அனுபவங் கூறினது. (17)

தூல சரீர முதல் பிரமம் வரைக்கும் திருட்டாந்தம்

18. கட வடிவு தூல சடங் கட சலமே கரணங்

கட சலத்தி லழுக் கவித்தை கட சலவான் சீவன்
கட வெளி மேல் வெளி சாட்சி சத்தாமிவ் விரண்டுங்
கட சலம் போல் தனு கரணங்கலங்கினுந் தான் கலங்காக்
கட சலம் வற்று நிழல் போலாசையினு லவித்தை
கலந்து நின்றதில் ரவி யெதிர் கடசலம் போயுளதாங்
கட வெளி மேல் வெளி போற் சற்குரு வருளா னான்கு
கரந்து சடசாட்சி சத்தாய்க் காண்ப தத்து வித நிலையே.

(இதன் பொருள்.) கடத்தை போல தூல சரீரம் கடத்திற் பூர்த்தி சலம் போல அந்தக்கரணம் சலத்தின் மலினம் போல அவித்தை கட சலத்தில் ஆகாச பிரதி பிம்பம் போலச் சீவன் கடத்துக் குள்ளிருக்கும் ஆகாசம் போலச் சீவ சாட்சியாக கூடஸ்தர் கடத்துக்கு புறம் போயிருக்கும் மாகாசம் போல வியாபகமாகிய பிரம சைதன்னியம் கடத்துக்குள்ளாகாசமும் வெளியாகாசமும் நிரவயவமல இருப்பது போல சீவ சாட்சி சைதன்னியமும் சர்வசாட்சி சைதன்னியமும் சதீதாசாரமாயிருக்கும் கடசலம் சலனப்படும் போது பிரதி பிம்பாகாசத்துக்கு சலனமுண்டாவது போல அந்த கரண விகாரத்தினால் அவித்தியாப் பிரதி பிம்ப சைதன்னியனாயிருக்கும் சிதாபாசனுக்கும் விகாரம் உண்டு. கடசலமும் பிரதி பிம்பாகாசமும் சலனத்தைய டையும் போது கட சலத்துக் கிடங்கொடுத்து சலத்தும் தான் வியாபித்திருந்தும் கடாகாசம் நிருவிகாரமாய் இருப்பது போல் உபாதி பேதத்தினால் இரண்டு போல் காண்பிக்கும் சீவ சாட்சி சைதன்னியமும் அந்தக் கரணத்துடனே வியாபித்திருந்தாலும் நிர்விகாரமாயே இருக்கும் கடத்திற்குள்ளே சலத்தை மென்மேலும் விட்டு நிழலில் வைத்திருந்த காலமெல்லாம் சலமும் வற்றுமல் பிரதி பிம்பம் தோன்றியே யிருப்பது போல காம குரோதாதிகள் வர்த்திருந்த காலமெல்லாம் வர்த்திக்கும் சிதாபாசனுக்கு நாசமில்லை. கடத்திற் சலம் மென் மேலும் பூரியாமல் கடத்தி லடங்கின சலத்தை ஆதித்தன் சன்னிதானத்திலே வைத்தால் அவன் கிரணத்தினால் சலமும் சேஷித்து அழுக்கும் படிந்து பிரதி பிம்பமும் போன்ற போலச் சற்கர்ம பரிபாகத்தினாலும் சற்குரு கடாட்சத்தினாலும் மனோலயமாகி அவித்தையுங் கெட்டுப் பிரதி பிம்ப சொருபனாகிய சீவனும் தனக்கதிட்டான சைதன்னிய மாத்திரமாகவே சேஷிக்கும் கடசலம் வற்றின காலத்தில் கடாகாச மென்றும் பேரான்ற போல உபாதி பேதத்தினால் சீவ சாட்சி யென்றும் சர்வ சாட்சியென்றும் இரண்டு போலிருக்கும் கடமுடைந்த மாத்திரத்தில் மற்ற மூன்றுடனே கடாகாச மென்கின்ற பேரும் போய் மாகாச மொன்றே யானன்ற போல தேகாதி பிரபஞ்சத்தை மித்தையாக் கண்ட

சொருபானந்த பொருளாகிய உபநிடதம்

காலத்தில் சீவசாட்சி என்பது போய் சுத்த சைதன்னிய மாத்திரியாய் காண்பது அத்துவிதானுபவமாம்.

தூல சரீரம், அந்த கரணம், அவித்தை, சீவன், சீவசாட்சி யாகிய கூடஸ்தர் பிரம சைதன்னியம் ஆக ஆற்றிற்கும் அனுபவங் கூறியது. (18)

துவம்பத தற்பதானுபவம்

19. தொம்பதத்தில் உபாதி கெடச்சொருபமதாவதுவே தொன்
மயந்தாந் தற்பத சோதனை செயவும் வேண்டும்
தம்பவுடன் மூன்றினுக்குஞ் சீவனுக்கு முதலாஞ் சாற்று
தன் மாத்திரை பகுதி தானு மிருப்பதனால்
நம் பரி பூரண மறைந்து ஞானமின்றி முன்னம் போலாடும்
உயிராதலின் அதனருப் படியே
யிம்பர் உபாதியும் போய் நிருபாதிகமாம் தனால்
எப்பொருள் அப்பொருளாகியிருப்பது தன்னியல்பே.

(இதன் பொருள்.) துவம்பதத்தில் உபாதியாகிய சரீரத் திரயமும் சீவனும் நீங்கினால் சீவ சாட்சியாகிய கூடஸ்தர் பிரகாசமாம் அந்த சைதன்னியமே அநாதியா யிருப்பதாம் ஆகிலும் தற்பத சோதனையும் பண்ண வேண்டும். அது ஏனெனில் சரீரத் திரயத்திற்கும் சீவனுக்கும் காரணமாயிருக்கின்ற தன்மாத்திரையும் பிரகிருதியும் ஈசுவரனும் நித்தியமென இருப்பதனால் பரிபூரண சொரூபம் மறைந்து சாட்சாத்கார ஞானமுமில்லாமல் முன் போல சீவத்துவ வாசனை வரும் ஆகையால் நாதனால் அருளப்பட்ட வாக்கியப்படி தற்பத சோதனையைப் பண்ணுமிடத்தில் ஈசுவர வுபாதி யையும் ஈசுவரனையும் மித்தையாக காணுதலினால் இவைகட் கெல்லாம் தாரகமாயி ருக்கின்ற பிரகிருதியும் பிரம சொரூபமாம் இப்படி சீவேசுவர வுபாதி கழிதலினால் யாதொரு பொருள் யாதேரியல் பாய்த் தோற்றினாலும் அவையெல்லாம் தன்னு டைய விவர்த்தமாக காண்பதே அனுபவ சுபாவம்.

துவம்பத தற்பத சோதனையில் சுவரூப வியாபகானுபவம் கூறியது. (19)

பஞ்சைசக்யம்

20. ஈசனுக்குத் தூலவுடல் பூத பௌதிகமே ஈசனுக்கு
சூக்க வுடல் இருவகை சூக்குமமே
ஈசனுக்கு காரணமாமுடல் மாயையவனே
ஈசனவன் சாட்சியே பிரமமியை யைந்தாம்
ஈசனுக்கும் சீவனுக்கும் ஐக்கியம் எவ்வாறென்னில்
ஈசன் உடல் மூன்றினை பார்த்திடில் இவனுக்கு உடலேது
ஈசன் எனில் இவனிலை ஈசுர சாட்சி என்றால்

இவன் சாட்சி வேறே மற்றிதுவே பஞ்சைசக்யம்.

(இதன் பொருள்.) ஈசனுக்கு தூல சரீரமாவது தூல பஞ்ச பூதமும் தூல பௌதிக சமட்டியும் தூக்கும் சரீரமாவது தூக்கும் பூதமும் தூக்கும் பௌதிக சமட்டியும் காரண சரீரமாவது மாயையுமாம். இந்த சரீரத் திரயத்தை யுடையவனே ஈசுவரன். இவனுக்கு சாட்சி பிரம சைதன்னியம் இவை யைந்தாம். இவ்வைந்தினை யுடைய ஈசுவரனுக்கும் சீவனுக்கும் ஐக்கியம் எப்படியென்னில் ஈசுவரனுடைய தூல சரீரமாகிய விராட்டை பார்த்தால் சீவனுடைய தூல சரீரம் விராட்டிலே அடங்கின படியால் இவனுக்கு தூல சரீரம் இல்லை. ஈசுவரனுடைய தூக்கும் சரீரமாகிய இரணிய கருப்பத்தை பார்த்தால் இவனுடைய தூக்கும் சரீரம் அதிலங்கினபடியால் இவனுக்கு தூக்கும் சரீரம் இல்லை. ஈசுவரனுடைய காரண சரீரமாகிய மாயையைப் பார்த்தால் இவனுடைய காரண சரீரம் அதிலடங்கின படியால் இவனுக்கும் காரண சரீரமில்லை. ஈசுவரனைப் பார்த்தால் இவன் அவனில் அடங்கின படியால் இவன் வேறில்லை. ஈசுவர சாட்சியாகிய பிரமத்தை பார்த்தால் இவன் சாட்சி அதிலடங்கின படியால் அது வேறில்லை இதுவே பஞ்சைசக்யம். (20)

அத்துவைத நிலை

21. தேகமே தான் எனல் சீவத் தோய்த மது போய்த்
தெளிவு வரில் ஆகாயத்தின் வடிவே தானாய்
போகமாந் தனுகரணம் வாயுவைப் போல் இயங்க
பொருந்துமவனே ஈசன் அப் பொலிவு தன்னில்
ஏகமாய் அண்டமெலாம் கடுகளவாய்த் தோன்றும்
அவை யகண்டாகார மதுவே யீசத் தோயீதம்
ஆகமமும் அகண்டாகாரமும் நீங்கில் கடுகளவாய்
அண்டமுங் தோன்றாத விடத்து அத்துவித நிலையே.

(இதன் பொருள்.) அவித்தியா சகிதனாய் சரீரத்தை தானென்பது சீவத்தைதம் விசார ஞானத்தினால் சரீரம் தான் அல்ல வென்று கண்டால் ஆகாசம் வியாபகனாய் அவ்வாகாசத்தினிலே வாயு வியாப்பியமாயிருப்பது போலத் தனுகரண புவன போகமாய் இருக்கின்ற அண்ட பேதங்கள் எல்லாம் தன் வியாபகத்தில் வியாப்பியமாயிருக்கப் பொருந்துகின்றவனே ஈசுவரனாவான். அந்த ஈஸ்வர வியாபகத்திலே இந்த அண்ட பேதங்களெல்லாம் கடுகுப் பிரமாணமாகத் தனித் தனியே தோன்றும். ஈசுவர விராட் சரீரமாகிய இந்த அண்ட பேதங்களை யெல்லாம் தான் எனல் ஈசுவரத்தைதம் ஆகாசத்தை போல நிறைவாயிருக்கின்ற ஈசுவரனுடைய சத்துவ வுபாதியாகிய அகண்டாகாரமும் நீங்கில் சர்வ சாட்சியாகிய தன்னுடைய வியாபகத்தில் கடுகளவாகவும் அண்டமுந் தோன்றாது அதுவே அத்துவைத நிலையாம்.

துவம்பத தற்பத லட்சணங் கூறியவை நீக்கத்தில் அனுபவங் கூறியது. (21)

சீவன் எதைத் தியானித்தாலும் அந்த மயமாவன் எனல்

22. ஐயமின்றி தெய்வ உருத் தியானித்தால் அதுவாம்
அருவுருவைத் தியானித்தால் அட்ட மூர்த்தியுமாம்
பொய்ய விரண்டையும் தவிர்ந்து தானாகி இருந்தால்
பூரணமாஞ் சீவன் எதில் பொருந்து மதுவாவன்
மையலுறு மனம் விடயத்தாசை உற்றே அதுவாய்
மரண சன்னமும் விளைந்தவாறு அது என்றே உணர்ந்து
மெய்யறிவே தானாக பாவித்தால் அதுவாய் விளங்கும்
யாவரும் செனியா வீட்டையும் எய்துவர்.

(இதன் பொருள்.) சந்தேக விபரீத மில்லாமல் சுகள ரூபமாய் இருக்கின்ற மூர்த்தியைத் தியானித்தால் அந்த மயமாவன் சுகள நிட்கள மூர்த்தியாகிய ஈசுவரனைத் தியானம் பண்ணினாலும் அட்டமூர்த்தி ரூபமாயிருக்கின்ற ஈசுவரனாவன். மாயா காரியமாயிருக்கின்ற இந்த இரண்டின் உபாசனையையும் விட்டு நிஷ்கள தியானம் அந்த மயமாவன். சீவன் எதை தியானித்தாலும் அந்த மயமாவன் என்பது சாத்திர சித்தம் ஆகையினாலே அஞ்ஞான காலத்திலே மனோ விருத்தியானது கடாதி விசயாஞ் ஞானத்தை போக்கித் தானும் அந்த ஆகாரத்தை அடையுமிடத்து சீவனும் அந்த ஆகாரமாகிற படியினால் சன்ன மரண சம்சாரத்தை யுடையவனாவன் என்று உணர்ந்து நிருவிகாரமாகிய சைதன்னியத்தை மறைத்திருந்த அஞ்ஞானத்தை அகண்டாகார விருத்தி ஞானத்தினாலே போக்கிச் சுத்த சைதன்னியத்திலே நேயம் வைக்கில் அக்கேவல சைதன்னியமே தானாக விளங்குவர். அப்படி விளங்கிய யாவரும் தேகாந்தத்தில் என்றும் செனியாத வீட்டையும் அடைவர். (22)

இதற்கு இது விஷயமாமெனல்.

23. ஏற்றமுடை யிந்தியத்தின் விடயமதே யுலக
மிந்தியங்கள் கரணத்தின் விடயங் களாகும்
சாற்று கரணங்களும் ஆபாசனுக்கே விடயஞ்
சாட்சிக்கு விடயமதாய்த் தயங்குவது ஆபாசன்
போற்று விவேகஞ்ஞானத்தின் விடயமதாஞ் சாட்சி
புகன்று விவேகமும் பிரம பூரணத்தின் விடயந்
தோற்றரிய பிரம மொன்றின் விடய மன்றாதலின்
அச் சொருப நிலை உணர்ந்து அதுவாய் துலங்குவர் ஞானிகளே.

(இதன் பொருள்.) நாமரூபப் பிரபஞ்சம் இந்திரியங்களுக்கு விசயமாம். இந்திரியங்கள் கரணங்களுக்கு விசயங்களாகும். கரணங்கள் சீவனுக்கு விசயங்களாகும். சீவன் சீவ சாட்சிக்கு விசயமாம். சாட்சியும் விவேக ஞானத்திற்கு விசயமாயிருக்கும். விவேக ஞானம் பரிபூரண பிரம சைதன்னியத்திற்கு விசயமாம். இந்தப்

சொருபானந்த பொருளாகிய உபநிடதம்

பரிபூரண பிரம சைதன்னியமான அறிவு ஒன்றுக்கும் விசயமன்றும். ஆகையால் ஞானிகளும் இந்த சொருப நிலையே தானென்றறிந்து அதுவாய் விளங்குவர்.

பிரபஞ்சம் முதல் பிரமம் வரை ஒன்றுக்கொன்று விசயமாயிருத்தலையும் பிரமம் ஒன்றின் விசய மல்லாததாய் இருத்தலையும் கூறியது. (23)

தாதாத்மியத்திரயம்

24. சகசமென்றும் பிராந்தியென்றும் கன்மம் என்றும் மூன்றும்
தாதாத்மியங்கள் சாற்றி அகங்காரம்
புகல் சீவனோடு கலத்தல் சகசமதாம் பிரம்மம்
பூரணத்தில் கலப்பதுவே பிராந்தி சரீரத்தோ
அகலாது கலப்பதுவே கன்ம நானறிவேன் கர்த்தா
நான் தேகமதாம் என்பது தான் இவைகள்
பகர் செய் பிராரத்தத்தால் தத்துவ ஞானத்தால் பணி
சுழுத்தியால் கலப்படுமளவும் தொடரும்.

(இதன் பொருள்.) சகஜ தாதாத்மியம் பிராந்திஜ தாதாத்மியம். கர்மஹ தாதாத்மியம் என்று தாதாத்மியங்கள் மூன்றும். இவைகளில் அகங்காரம் சீவனுடனே பொருந்தியிருப்பது சகஜமாம். இதற்கு அனுபவம் எங்ஙனம் என்னில் அகங்காரம் சீவ தாதாத்மியமாய் நான் அறிவேன் என்பது சகஜமாம். அகங்காரம் பிரம தாதாத்மியமாய் நான் கர்த்தா போக்தா என்பது பிராந்திஜமாம். அகங்காரம் சரீர தாதாத்மியமாய்த் தேகோக மென்பது கர்மஜமாம். இவைகளில் சகஜ தாதாத்மியம் பிராரப்த நாசத்தினாலும், பிராந்திஜ தாதாத்மியம் தத்துவ ஞானத்தினாலும் கர்ம தாதாத்மியம் சுழுத்தியிலும் நீங்கும் அம்மூன்றும் நீங்குமளவும் இத்தாதாத்மியங்கள் தொடர்ந்து நிற்கும். (24)

பஞ்சகோச தாதாத்மியம்

25. அன்னமயம் பிராணமயம் மனோமயம் விஞ்ஞானம்
ஆனந்தமயம் ஐந்தின் அன்ன மயமாகும்
பின்னுடல் கன்மேந்தியத்திற் பிராணனது கூடிற்
பிராணமய மனங் கூடிற் பிறங்கு மனோமயமா
நன்னிலை ஞானேந்திரியமும் புத்தியுங் கூடிடில்
விஞ்ஞான மயமாம் அவித்தை ஆனந்த மயமாஞ்
சொன்னவிய் வைந்தும் தானென தாதன்மியம்
இவ்வெல்லாம் தோய்வற நின்றது எனக் காண் சுத்தவனுபவே.

(இதன் பொருள்.) அன்னமயம், பிராணமயம், மனோமயம் விஞ்ஞானமயம், ஆனந்தமயம் என்னும் ஐந்தில் சட்கோச தத்துவமாயிருக்கின்ற தூல சரீரமே

சொருபானந்த பொருளாகிய உபநிடதம்

அன்னமய கோசம் சூட்சும சரீரத்தில் பிராணனும் கன்மேந்திரியமும் கூடியது பிராணமய கோசம். மனசுங் கன்மேந்திரியமுங் கூடியது மனோமய கோசம் புத்தியும் ஞானேந்திரியமும் கூடியது விஞ்ஞான மயகோசம். காரண சரீரமே ஆனந்தமய கோசமாம். இவ்வைந்தையும் தான் எனலே தாதாத்மியங்களாகும். இவை எங்ஙன மென்னில் நான் படுத்தேன் இளைத்தேன் என்பது அன்னமய கோச தாதாத்மியம். எனக்கு பசிக்கிறது தாக்கிகிறது என்பது பிராணமய கோச தாதாத்மியம். நான் சங்கற்பித்தேன் விகற்பித்தேன் என்பது மனோமய கோச தாதாத்மியம். நான் கர்த்தா நான் போக்தா என்பது விஞ்ஞானமய கோச தாதாத்மியம். நான் அறியேன் என்பது ஆனந்த மய கோச தாதாத்மியம். இவைகட்கு அன்னியமாக நின்று என் சரீரம், என் பிராணன், என் மனம், என் புத்தி, என் அஞ்ஞானம் என்னும் அனுபவத்தினால் தனக்கு இப்பஞ்ச கோசங்கள் வேறு விவகார தசை தாதாத்மியம் என்றறிந்து அவற்றில் தோய்வர நின்று அறிவு வடிவமாகிய தன்னை உள்ளபடி காண்பதே சுத்தமாகிய அனுபவம். (25)

சாட்சி சரீரத்திரய விலட்சணமெனல்

26. மெய்த்தாருஞ் சாட்சிக்குச் சரீரமான மூன்றினுக்கும்
அன்னியமும் முடிவும் கூறில்
கர்த்தாவாம் சாட்சிக்கு ஞானத்தாலே காரணமாம்
தேகம் அந்த கரணத்தில் நாசம்
தொத்தாய காரண தேகம் தான் என்று தொலைவதன்
முன் சூக்கும தேகங்கள் கோடி
யொத்தாய பிரளயத்தில் ஒடுகும் சூக்குமம்
ஒன்றொடுங்கு மனம் அனந்தமொடுங்கும் தூலம்.

(இதன் பொருள்.) எங்கும் நிரம்பி இருக்கின்ற சாட்சி சைதன்னியத்திற்குச் சரீரத்திரய விலட்சணமும் சரீரத்திரயத்திற்கு நாசமும் சொல்லுமிடத்தில் கர்த்தா வாகிய சாட்சியே தானாகி விளங்கிய ஞானத்தினாலே அநாதியாயிருக்கின்ற காரண தேகம் அந்தக்கரணத்தில் நாசமாம். அந்த கரண தேகமானது நாசமாகமலிருக்கும் காலத்தில் சூக்கும சரீரம் கோடாகோடி சிருட்டி தோறும் தோன்றி பொருந்துகின்ற பிரளயத் தோறும் ஒடுங்கும் ஒரு சூக்கும சரீரம் சிருட்டியிலுண்டாய் பிரளயத்தில் நாசமடை வதற்குள்ளாகக் கோடாகோடி தூல சரீரம் தோன்றி மறையும்.

சாட்சிக்கு நாசமில்லாமையினால் நாசத்தை யடைகிற சரீரத் திரயத்திற்கும் சாட்சி விலட்சணமென்பது கூறியது. (26)

வஸ்துவை அணுவுக்கு அணுவெனல்

27. ஆய்ந்த சுத்தர் அவியத்தம் அதில் அவ்வியாகிருதம்
அதனில் இரணிய கருப்பம் அதனில் விராட்டடக்கம்

சொருபானந்த பொருளாகிய உபநிடதம்

வாய்ந்த விராட்டினில் வானம் வானில் வளிவளியின்
வன்னி வன்னியத்தில் வனமவ்வனத்தின் மண்தான் அடக்கம்
தோய்ந்த மண்ணில் தூல சட மடக்கம் அதில் தூக்குமம்
தூக்குமத்தில் அவித்தை அதில் தோய் சீவனடக்கம்
போந்தடங்கும் அதனை அணுவென் பரிதின் அடங்கும்
பொருளை அணுவக் கணுவாய் புகன்றிடும் நான்மறையே.

(இதன் பொருள்.) பிரகிருதியானது காரியமாகிய சுத்தாவஸ்தைக்கு சுத்த பூதம் - 1. அவ்வியாக்தா வஸ்தைக்கு வாசனா பூதம் - 5. அவ்வியா கிருதா வஸ்தைக்கு காரண பூதம் - 5. இரணிய கர்ப்பா வஸ்தைக்கு தூக்கும பூதம் - 5. விராட்டவஸ்தைக்கு தூல பூதம் - 5. இந்த சுத்த பூத வியாபகத்திலே அவ்வியக்த பூதமைந்தும் இந்த அவ்வியக்த பூதத்திற்குள் காரண பூத மைந்தும் இந்த அவ்வியாகிருத பூதத்திற்குள் தூக்கும பூதமைந்தும் இந்த இரணிய கர்ப்ப பூதத்திற்குள் தூல பூதமைந்தும். இப் பூதங்களுள் ஆகாசத்தில் வாயுவும் அதில் அக்கினியும் அதில் அப்புவும் அதில் பிருதிவியும் பத்திலொன்று பத்தி லொன்றாய் குறைந்து வியாப்பிய மாயிருக்கும் இந்த தூல பிருதிவியில் சட் கோச தத்துவமாயிருக்கின்ற தூல சரீர சமட்டியு மடங்கும். அதில் தூக்கும சரீர சமட்டியு மடங்கும். அதில் காரண சரீர சமட்டியு மடங்கும். அதில் சீவ சமட்டியும் அடங்கும். அதிலடங்கிய வியட்டி சீவனை அணுவென்று சொல்லுவர் இந்த சீவனில் தத் சாட்சியாய் விளங்கியிருக்கும் சைதன்னியத்தை அணுவக் கணுவென்று நான்கு வேதங்களும் சொல்லும்.

வஸ்துவை மகத்துக்கு மகத்தெனல்

28. அரிதான சீவனுக்கு பஞ்ச கோசம் ஐங்குகையாம்
அதில் குகையாம் ஐம் பூதந்தாம்
பிரியாத விராட்டிதற்கு மேலாம்
இரணிய கற்பனிதற்கு மேலாம்
பெரிதாம் அவ்வியா கிருதம் இதற்கு மேலாம்
பேசரும் அவ்வியக்தம் இதில் பெரிதாம் சுத்தம்
உரியோர்கள் இதனை மகத்தென்பார் மேலாம்
ஒளியை மகத்தின் மகத்தென்றுரைப்பர் மேலோர்.

(இதன் பொருள்.) அணுவான சீவனுக்கு வியாபக மாயிருக்கின்ற பஞ்ச கோசங்கள் அச் சீவனை ஆனந்த மய கோசமும் இதனை விஞ்ஞான மய கோசமும் இதனை பிராணமய கோசமும் இதனை அன்ன மய கோசமும் வியாபித்திருக்கும் இப் பஞ்ச கோசங்களுக்கு வியாபகமாயிருக்கின்ற பஞ்ச பூதங்களுள் இந்த அன்ன மய கோச சமட்டியை தூல பிருதிவியும் இதனை அப்புவும் இதனை அக்கினியும் இதனை வாயுவும் இதனை ஆகாசமும் வியாபித்திருக்கும் இந்தத் தூல பூதம் ஐந்திற்கும் பௌதிக சமட்டிக்கும் கெடாத விராட்டென்று பெயர் இதனை வியாபித்த தூட்சும பூதமைந்தும் ஒன்றை யொன்று வியாபித்துருக்கும். இந்த தூட்சும பூதமைந்திற்கும்

சூட்சும சரீர சமட்டிற்கும் இரணிய கர்ப்பமென்று பெயர். இரணிய கர்ப்பத்தை வியாபித்த காரண பூதமைந்தும் ஒன்றையொன்று வியாபித்திருக்கும். இந்த காரண பூதமைந்திற்கும் காரண சரீர சமட்டிக்கும் பெரிதாக அவ்வியாகிருதமென்று பெயர். இந்த அவ்வியாகிருத பூதத்தை வியாபித்த அவ்வியக்த பூதமைந்தும் ஒன்றையொன்று வியாபித்திருக்கும் இந்த அவ்வியக்த பூத சமட்டிக்கு சொல்லுதற்கரிய அவ்வியக்கமென்று பெயர். இந்த அவ்வியக்தத்தை சுத்த பூதம் வியாபித்திருக்கும். இதற்கு சுத்தமென்று பெயர். இந்த சுத்தாவஸ்தை வியட்டியைத் தத்துவ சோதனை யுள்ளவர்கள் மகத் தென்று சொல்லுவர். இதனை வியாபித்திருக்கும் ஒளியாகிய வஸ்துவை மகத்துக்கு மகத்தென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்.

சீவ போதாதி நீக்கத்தில் சுவரூபம் பிரகாசமெனல்

29. தோற்றும் அசத்தறிந்து அகலத் தொடர்பு
கலும் ஏதெனில் இத்தூல தேகம்
மாற்று தொனூந் தொழிலகலும் இந்திரியச்
செயல கன்றல் வையம் நீங்கும்
ஏற்று மனோலயத்திலறும் விடயம் அவித்தையை
நீங்கில் யாவும் நீங்கும்
போற்றும் அந்தச் சீவவறிவு இழந்த விடம்
புகல் பரிபூரண மதாமே.

(இதன் பொருள்.) திருசியமாய்த் தோன்ற நின்ற அசத்து ரூபமாகிய சரீராதிப் பிரபஞ்சத்தை அறித்தியம் என்றறிந்து அவைகளெல்லாம் தானல்ல வென்று நீங்கில் அதின் வியவகாரங்கள் தன்னுடையவை அல்ல என்று போம். அது எங்ஙனமென னில் என் சரீரம் என்னும் அனுபவத்தினால் இந்த தூல சரீரம் தான் அன்று என்று கண்டால் தனக்கு தொழில் நீங்கும் என் கண், என் காது என்னும் அனுபத்தினாலே இந்திரியச் செயல்கள் தன் செயல்கள் அல்ல என்று நீங்கினால் தனக்கு பிரபஞ்சம் இல்லை என மனம் என்னும் அனுபவத்தினால் மனம் தான் அன்று என்று கண்டால் தனக்கு விசய வாசனைகள் நீங்கும். என் அஞ்ஞானம் என்னும் அனுபவத்தினால் அவித்தையை தான் அன்று என்று கண்டால் அஞ்ஞான முதலிய யாவும் நீங்கும் என் சீவன் என்னும் அனுபவத்தினால் தான் சீவன் அன்று என்று கண்டால் முன் சொல்லப்பட்ட ஏகதேசமாகிய சீவ போதம் தன்னை விட்டு நீங்கும். சிவ போதம் கெடவே வேதாந்தங்களில் சொல்லப்பட்ட அகண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்த சுவரூபமே தானாம். (29)

அஞ்ஞானம் நீங்கும் முறை

30. மாறாத அஞ்ஞானம் முழுதும் அகல்வது கூறின்
வையம் தன்னில்
வேறானால் கால் அகலும் உடல் முன்றும்

சொருபானந்த பொருளாகிய உபநிடதம்

சீவனுக்கு வேறதானால்
நீராகும் பாதி தற்சாட்சியைக் காணின்
முக்காலும் நீங்கும் தானாய்ப்
பேருன சொருப பரிபூரண மானால்
முழுதும் பேச ஒன்னாதே.

(இதன் பொருள்.) விவகார தசையிலே கெடுதலில்லாத அஞ்ஞானம் முழுதும் நீங்கும் வகையைச் சொல்லுமிடத்தில் கெஜத்தாதாத்மியத்தை நீங்கிச் சன்னியாசம் பண்ணில் அஞ்ஞானத்தில் நான்கில் ஒரு பங்கு கெடும் துவம்பத சோதனையினால் சரீரத்திரய தாதான்மியமான சீவ தெரிசனம் பண்ணிச் சரீரத்திரயமும் தானல்ல தான் இவற்றிற்கு விலட்சணன் என்றறிந்தால் அஞ்ஞானத்தில் பாதி கெடும். சீவ சைதன்யன்னிய தாதாத்மியமான சீவ சாட்சி சைதன்னிய தரிசனம் பண்ணவே முக்கால் பங்கு கெடும். தற்பத சோதனை பண்ணி ஈசுவர சைதன்னிய தாதான்மிய மான பரிபூரண சைதன்னிய தரிசனம் பண்ண அதுவானால் அஞ்ஞானம் முழுவதும் கெடும். (30)

முத்தர் பெத்தர் இலக்கணம்

31. முத்தரையும் பெத்தரையும் முகக்குறியன்
அககுறியான் முழுதும் தேரின்
மெத்தனவாகிய மொழியும் ஆனந்த
பரவசத்தால் மிகுந்த சோர்வும்
சித்த நிலை தேரியாத செல்வமுமாய் இருப்பர்
நல்லோர் தீயோர் எல்லாம்
இத் தகைமை யோர்களையே இகழ்ந்து
புகழ்ந்தோர்க்கு உறவாயிருப்பர் தாமே.

(இதன் பொருள்.) முத்தரையும் பெத்தரையும் முகக்குறி அகக் குறிகளால் முழுதும் அறியப்புகின் மிருதுவாகிய வசனம் ஆனந்த பரவசத்தினாலே மெய்ம் மறத்தல் பிராரத்த வசத்தினால் அட்டமா சித்திகள் வந்து பொருந்தினாலும் மனம் வேறுபடாமலிருத்தல் இவை முதலிய குணங்களுடன் கூடிக் கொண்டிருப்பவர் ஞானிகளாகிய முத்தர் என்றறியத்தக்கவர். அஞ்ஞானிகளாகிய பெத்தரே என்றால் இப்படிப்பட்ட ஞானிகளை இகழ்ந்தும் தம்மைப் புகழ் கிறவர்களுக்கு உறவாகியும் இகழ்கிறவர்களுக்கு பகைவராயுமிருப்பர். (31)

அஞ்ஞான ஞானங்களின் இலக்கணம்

32. ஏற்ற பிரபஞ்சமதே நித்த மென்றும்
பிரமம் என்பது இல்லை யென்றும்
தோற்றும் உடல் தான் என்னும் துளங்குவதே

சொருபானந்த பொருளாகிய உபநிடதம்

அஞ்ஞான துக்கமாகும்
சாற்று பிரபஞ்சம் எலாம் அநித்தியம்
என்றும் பிரமமது தானே என்றும்
வேற்றுடல் வெற்றுட லென்றும் விரிந்து
உணர பெறுமது வேதாந்த ஞானம்.

(இதன் பொருள்.) பொருந்திய பிரபஞ்சமே நித்தியமென்றும் பிரமம் என்பது இல்லை என்றும் பிரத்தியட்சமாக காணப்படுகின்ற சரீரமே தானென்றும் கலங்குகின்றதே துக்க மயமாகி அஞ்ஞானமாகும். அஞ்ஞானிகள் நித்தியம் என்று சொல்லுகின்ற பிரபஞ்சம் எல்லாம் மித்தையென்றும் பிரம சொருபமே தானென்றும் தனக்கு அன்னியமாயித் தூல சூக்கும காரணமாகிய சரீரத்திரயங்களும் பொய்யென்றும் கண்டு அகண்டாகார மாய் தன்னை அறிய பெறுகின்றதே வேதாந்த ஞான மாம்.

(32)

தம் குருவை புகழ்தல்

33. இருளகற்றும் நால் வேதத் துபநிட எண்
ஞன்கின் எம் கோன் சொன்ன
பொருளதனை நெஞ்சகத்தே செளபாக்கிய
குருகூறும் பொருளினோடு
மருளகற்றும் படிய அழுத்தித் தமிழ் போலும்
அதனை ஒரு வழி எண்ணான் காம்
அருள் அகத்தில் இருந்துரைத்த அதிசயமே
அதிசயம் மற்றறிகிலேனே.

(இதன் பொருள்.) அஞ்ஞானத்தை நிவிர்த்தி பண்ணுகின்ற நாலு வேதங்க ளுடைய முப்பத்திரண்டு உபநிசத்துகளில் எடுத்து எங்கள் சுவாமியாகிய வியாச மகாமுனி திருவாய் மலர்ந்தருளிய பொருளினைச் செளபாக்ய குருவென்னும் பொருளினோடும் அடியேனுடைய இருதயத்தின் மருட்சி யகலும் படி அழுத்தி தமிழ் மென்று சொல்லப்பட்ட பாஷையில் அப்பொருளை ஒரு வழியாய் முப்பத்திரண்டு செய்யுள்கா அருளானது உள்ளத்திலிருந்து சொல்வித்த அதிசயமே அதிசயம் அல்லாமல் மற்றோர் அதிசயம் அறியேன்.

இச்செய்யுள் இந்நூலாசிரியர் தங்குருவைப் புகழ்ந்து கூறியது.

(33)

உபநிடத உரை முற்றிற்று.